

10

УКРАЇНЬСЬКА ПАРТІЯ СОЦІАЛІСТІВ-РЕВОЛЮЦІОНЕРІВ ЗА КОРДОНОМ

(Р. Р. 1920-23)

ар69 (240)

УКРАЇНЬСЬКА ПАРТІЯ СОЦІАЛІСТІВ-РЕВОЛЮЦІОНЕРІВ ЗА КОРДОНОМ
 366.

Невелика кількість членів У. П. С. Р. виїхала за кордон з різних причин ще р. 1919. Для координації їх діяльності й переведення партійної роботи Ц. К. партії призначив за кордон свою делегацію в складі М. Грушевського, М. Чечеля, М. Шрага, Д. Ісаєвича, О. Жуківського.

В осени р. 1920 виїхала разом з військом У. Н. Р. з України за кордон значна кількість членів У. П. С. Р., які хоча й негативно ставилися до політики Петлюри і згоди з Польщею, але не могли залишитися під большевицькою окупацією з причин опублікованих ними в «Лісті до товаришів», а саме: з необхідности зберігти свої сили від винищення большевицьким терором.

Опинившись в Галичині й у Польщі серед хаосу отаманії та загальної деморалізації, й ворожого відношення з боку уряду У. Н. Р., організації У. П. С. Р. своєю критикою становища та причин, які довели до нового розгрому (реакційна політика, відірваність від народу, орієнтація на Антанту та союз з Польщею), змушували українське громадянство поважніше оцінювати ситуацію, перевіряти й переоцінювати свої погляди та стремління й шукати виходу з суточок, в які завела їх безоглядна орієнтація на реакцію й підмогу Європи.

Організації У. П. С. Р. використали загальний настрій невдоволення в першу чергу для того, щоб виявити й зганьбити самодержавство отаманії, яка розпоряджалась всім по своїому й приписувала українському громадянству програми національного визволення на свій смак.

З тією метою група У. П. С. Р. підтримала в емігранських колах ідею необхідности створення Ради Республіки, яка б взяла в свої руки провід українським життям за кордоном.

Групи У. П. С. Р. не вірили в здібність Ради Республіки вивести українську справу на широкий шлях, але певні були, що само її існування в Тарнові та участь в ній провідників еміграційного громадянства буде все таки якоюсь уздечкою на отаманію та-любителів польської ласки й, можливо, стримає українство від дальнішого осоромлення запобіганням перед ворогом.

Разом з тим, групи У. П. С. Р. були певні, що публічний обмін думок в Раді Республіки наочно покаже українській еміграції всю убогість аргументів прихильників правих орієнтацій та нездібність їх творити щось живе, доведе до неминучої сварки між ними й розкладу.

Правлячі кола на чолі з Петлюрою спершу поставились до ідеї Ради Республіки вороже, як до посягательства на прерога-

Львівська державна наукова бібліотека
 № 5308